

[Indenrigsministeren.]

kommer ved denne frugtbare Brydning mellem Anskuelse, saaledes som de gror og vokser ude i Befolkningen.

Under Behandlingen af dette Spørgsmaal kunde det ærede Medlem ikke, da han mente, der var Anledning og Lejlighed til det, lade være med at sige en lille Venlighed til mig og mit Parti, om det „Sammenrend“, der fandt Sted i 1929 med de to nuværende Regeringspartier, medens mit Parti forud for Valgene skulde have sagt det stik modsatte af, hvad vi da gjorde. Nu er det jo snart en gammel Historie at vende tilbage til, men jeg maa maaske have Lov til at minde om, at jeg i hvert Fald for mit Vedkommende kan sige Hus forbi. Jeg skrev en Artikel, der offentliggjordes ved Nytaarstid 1929, hvori jeg gav Udtryk for min Anskuelse om, at en Koalitions-regering er en rimelig Udgang af et Valg som det, der fandt Sted i 1929. Og det ærede Medlem vil lede forgæves i Henvendelser til Befolkningen fra det radikale Parti efter noget, der viser, at vi i Forvejen har afsvoret noget saadant.

Derfor er det ogsaa i og for sig et meget udmærket Ordvalg, det ærede Medlem kom til at bruge — maaske ved en Fejltagelse. Det ærede Medlem sagde: „den mindre hæderlige Omtale, der fandt Sted af det Forhold“. Ja, det er netop Sagen, det var en mindre hæderlig Omtale, der fandt Sted i Venstres Blade om Det radikale Venstres Deltagelse dengang. Saa fortsatte det ærede Medlem — der er jo altid lidt; naar det ærede Medlem kommer herop, mindes man altid det Ord, gamle Klaus Berntsen brugte, naar der skulde være lidt Gemytlighed: Der er Changement, og det skulde der altsaa ogsaa være fra det ærede Medlems Side i Forholdet til mit Parti, og det var denne Jeremiaade over, at mit Parti selvfølgelig har saa ubillige Vilkaar i det Samarbejde, der finder Sted. Det er mig ufatteligt, at Forholdet mellem de to nuværende Regeringspartier virkelig stadig kan give Anledning til disse Oppositionens Smaadrillerier. Det ærede Medlem ved, at der er ikke en af os, der bryder sig om det; hvis vi brød os om det, var vor Plads i en politisk Sandkasse og ikke i en Regering. Det er Sagen. Det ærede Medlem møder her paa Talerstolen og fortæller, hvor forfærdeligt Det radikale Venstre er stillet i Samarbejdet med Socialdemokratiet, og saa møder det ærede Medlem Hr. Korsgaard som Taler næstefter og fortæller, hvor forfærdeligt Socialdemokratiet er stil-

let i Samarbejdet med os. Det er fantastisk, at Politikere, der burde være af et vist Format, kan blive ved med gennem 10 Aar at drive Politik af den Art. Men derfor gaar det ogsaa, som det gaar.

Dernæst kom det ærede Medlem Hr. Krag ind paa, at man kunde udmærket godt have Flertalsregeringer, byggende paa Flertal, selv om man havde Enmandskredse. Ja, det kan gøres; det kunde, som det ærede Medlem sagde, gøres fra 1849 op til Begyndelsen af dette Aarhundrede, fordi der da ikke var den Opdeling i Befolkningen, fordi hele den økonomiske Udvikling ikke gav Baggrund for en saa stærk Deling af Anskuelse, som Tilfældet er nu. Men jeg vil antage, at det næsten vil være utænkeligt at bygge et Enmandskreds-System op nu, uden at det fra Tid til anden vilde medføre Flertalsregeringer, byggende paa Mindretal ude i Befolkningen, og det er jo inderst inde ogsaa det, det ærede Medlem ønsker.

Det ærede Medlem henviser til England. Det er netop det, der kendetegner den engelske Parlamentarisme, at her sidder Aar efter Aar Regeringer, byggende paa et Mindretal i Befolkningen, udøvende Flertallets Ret, og derfor maa man spørge ... (*Krag*: Det gaar jo godt!). Ja, det er der formentlig forskellige Anskuelse om. Jeg skal ikke udtale mig om en venligsinde Nations Regering. Men det er slet ikke det, det drejer sig om. Det, det drejer sig om, er, hvad man ønsker, om man ønsker, at en Regering skal udøve Flertallets Ret paa Grundlag af et Mindretal i Befolkningen; og ønsker det ærede Medlem det, ja, bevarer, saa er vi lige gode Venner for det, men saa skulde det ærede Medlem sige det.

Jeg har saa til Slut blot en Bemærkning til det ærede Medlems Omtale af Kredsfordelingen mellem Omraaderne. Jeg takker oprigtigt, fordi det ærede Medlem ikke igen kom ind paa Spørgsmaalet om Fordelingen af Mandaterne mellem Jylland og Øerne og København. Altsaa der var ingen Kritik mere med Hensyn til Fordelingen i det samlede Mandatomraade. Jeg gaar ud fra, at nu er vi kvit; der bliver ikke i den kommende Valgkamp noget af, at manovre i Jylland gør Forsøg paa at fremstille det, som det om ærede Medlems Parti ønskede mere Hensyntagen til de tyndtbefolkede Egne.

Men saa faldt det ærede Medlem tilbage paa at sige: Ja, men Kredsfordelingen! Med Hensyn til Kredsmandaterne er der ikke helt taget samme Hensyn! Dertil vil jeg sige: Jeg tror, at jyske Vælgere og